

Naar een Vlaams Parlement voor de 21ste eeuw

Onlangs verwelkomde het Vlaams Parlement in het kader van een tweedaagse stage een aantal bedrijfsleiders. Ik was één van die bedrijfsleiders. Het was een initiatief van de voorzitter van het Vlaams Parlement, Marleen Vanderpoorten, en VOKA. De bedoeling was om bedrijfsleiders van binnenuit te laten kennismaken met het politieke *bedrijf*. Op die wijze kan worden bijgedragen tot een betere kennis van de taken van een Vlaams volksvertegenwoordiger en een groter inzicht in de werking van dit Vlaams Parlement en het politiek besluitvormingsproces. Dat was een primeur voor dit land.

Het bijwonen van een fractievergadering, een zitting van de Commissie Werk en Sociale Economie en een plenaire zitting van het Parlement, een presentatie en discussie over de functies en de werking van het Vlaams Parlement, een debat met gewezen ministers over het regeringswerk en de verhouding met het Parlement... het stond allemaal op de agenda. Daarbij werden we gegidst door een toegewijde *peter*, die tevens uitgebreid toelichtte hoe een normale dag-(en nacht)taak er voor hem uitziet.

Het mag gezegd worden dat de stage zeer positief was, zowel naar concept, betrokkenheid en ervaring zelf. En ik heb echt veel bewondering voor die parlementariërs die dikwijls achter de schermen en in moeilijke omstandigheden een inzicht willen verwerven in de talrijke en meest verscheiden maatschappelijk relevante evoluties. Zo vormen zij zich tevens een opinie en gaan zij na hoe het Vlaams Parlement daarop best reageert.

Het mag gezegd worden dat de stage zeer positief was, zowel naar concept, betrokkenheid en ervaring zelf. En ik heb echt veel bewondering voor die parlementariërs die dikwijls achter de schermen en in moeilijke omstandigheden een inzicht willen verwerven in de talrijke en meest verscheiden maatschappelijk relevante evoluties. Zo vormen zij zich tevens een opinie en gaan zij na hoe het Vlaams Parlement daarop best reageert.

Anderzijds maakt de huidige structuur en werkwijze het ook niet gemakkelijk om als Parlement en parlementariër met de nodige slagkracht de uitdagingen aan te gaan. Of wat moet je denken van een bedrijf dat voor de aankoop van een bureaustoel dezelfde procedure hanteert als voor de overname van een ander bedrijf? Met andere woorden: dat een omslachtige procedure wordt gevolgd die bovendien de nodige reflectietijd inbouwt voor decreten die bijvoorbeeld ethische kwesties inhouden, lijkt me logisch. Maar zulke procedure is waarschijnlijk niet nodig voor alle decreten. De slagkracht van het Parlement zou hierdoor toenemen. Er moet ook verder worden over nagedacht hoe men het middellange- en langetermijndenken meer kan inbedden in het beleid en hoe de internationale focus prominenter aanwezig kan zijn. Als kleine regio die zo afhankelijk is van het internationaal gebeuren is het immers zeer belangrijk dat onze blik voldoende gericht is op wat zich in de rest van Europa en de wereld afspeelt.

Het huidig kiesstelsel en het functioneren van partijen houdt bovendien in dat vele parlementairen ook nog een lokaal mandaat aanhouden, wat ook veel tijd opsloopt. Die lokale kennis en ervaring kan zeker nuttig zijn om goede decreten te maken. De vraag is of dit de enige werkwijze is om decretaal werk van kwaliteit te leveren en of, mits een aanpassing van dat kiesstelsel en het functioneren van partijen, het niet beter zou zijn dat de parlementariërs de aldus vrijgekomen tijd meer zouden kunnen richten op het internationale gebeuren.